

K 7/M 45

120000868867

Община Русе
Министерство
на културата

Член на
Европейската
асоциация
на фестивалите

Member of
the European
Festivals
Association

51.
МЕЖДУНАРОДЕН
ФЕСТИВАЛ
16.03 - 02.04.2011
РУСЕ
БЪЛГАРИЯ

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

MARCH MUSIC DAYS

51.
INTERNATIONAL
FESTIVAL
16.03 - 02.04.2011
RUSE
BULGARIA

Ruse Municipality
Ministry of Culture

A Member of OBB Group

K $\frac{7}{M45}$

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

51. МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ
Член на Европейската асоциация на фестивалите

Русе, 16 март – 2 април 2011

Рецитал

МАРИО АНГЕЛОВ
пиано

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868867

31.03 четвъртък, 19 ч.
Доходно здание – зала Европа

448349

ПРОГРАМА

ФЕРЕНЦ ЛИСТ

(1811-1886)

Години на странстване (Втора година)

След прочитане на Данте:

FANTASIA QUASI SONATA

(1849)

Сонет 123 на Петрарка

(1839-46)

Соната h-moll

(1853)

Днес на почит е изкуството на Интерпретатора – на тълкувателя, повтарящия, на Аарон, който превежда суровата мисъл на твореца на сладкия и успокояващ език на този, който слуша.

А е било друго – на почит е било изкуството на **Импровизатора** – този, който преработва Времето в звуци, структури, слова, значения. Този, при когото времето на сътворяване и времето на изпълнение/интерпретация съвпадат, Човекът на Мига...

И още едно съвпадение – на **композитор и изпълнител**. Чак 19. век, с господстващата идея за Специалиста, разкъса тази връзка и получи две леко самотни фигури: композитор и изпълнител – но фигури, които непрестанно се стремят пак към началното единство, към *двуликото* единство. *Веднъж живях – и повече не искам аз*, възкликва Фридрих Хьолдерлин, този Велик Поет, който импровизира живота си като едно дълго изричано стихотворение. *Веднъж живях* – ето съблимността и проклятието на импровизиращия човек. Композиторите, поетите са в основата си рапсоди... колко страшно губим, че не можем да чуем импровизиращите Бах, Моцарт, Бетовен, Лист. Прелюдиращият Стравински, който казва, че играта на пръстите призовава музиката, тихо вслушващият се в *тихостта* на отлитащите звуци Веберн... Фрескобалди, довеждащ до екстаз хилядната публика в Рим със своите токасти и фантазии. Героят днес – **Ференц Лист**, довеждащ до еротически транс публиката си със своите импровизации с *отвъдна* трудност. *D'exécution transcendente* – както той маркира своите клавирни Етюди. Лист – рапсод, чиято музика е без минало и без бъдеще, съществуваща само в екстатично студения пламък на импровизацията – hic et nunc.

Музиката, която – простете баналността – се ражда из вълните на въображението. И не се ражда втори път, а и не трябва. Ре-несансът отмина.

Играта на ума и пръстите, която те прави свободен, безтежестен, витаещ, трансцендентен. Но това – пак Хьолдерлин – *най-невинно от всички занимания* е същевременно и една *полуусещана опасност* (това пък е от нашия Георги Рупчев). Икар опасно импровизира по копнежа да летиш, огромната импровизация, наречена Вавилонска кула, още се разделящите ни отломъци като вид парещо предупреждение.

Да импровизираш – това е да смесваш иронично, да виждаш и чуваш субстрата, основата на всичко. Не е случайно, че споменах по-горе Хьолдерлин – поетът, който с безумието, с екстаза на зрачаващия се разум и гърчещия се език хвърля мост между Барока и Романтизма. Тъничък мост между съблимното, трансцендентното и кича. Няма друга художествена епоха, дотолкова застрашена от кича както Романтизма. И в която той да бушува

като съставна част от нея. (От анализите на Херман Брох знаем, че кичът е не само нещо артистично ниско, кичът е Зло.) За да се освободи от кичовото одяние и от властта си на княз-виртуоз, Ференц Лист прегръща смиреннието, в края на живота си той става Абат Лист. Колко му приляга този стих от Лермонтовия *Демон*:

*Ничтожной властвуя землею,
Он сеял зло без наслажденья,
Нигде искусству своему
Он не встречал сопротивленья —
И зло наскучило ему.*

Неговите дълги, сурови, готически духовни съчинения сякаш са аскетичната збукова власеница, с която той покрива срамната млада плът на своите безчислени рапсодии, Утешения, любовни мечти, страстни сонети, жарки сънища, ала и жарки постъпки.... на трансцендентално трудните клавирни пиеси, които са диктувани от някоя виртуозно-нечиста сила (която, естествено подпомага и изпълнението им. Виж също Паганини с неговите приковани с нотни остриета гениални Капричио, представляващи дяволски сякаш пируети и фуете-жетета), тежките флиртове с Мефистофел! Лист е музикален екзорсисст – Фауст-симфония, Сонатата-фантазия *След прочитане на Данте*, величествената Соната в h-moll са полетата на най-ожесточена борба с демоните и същевременно зоните на най-светли екстази и възземания...

Да извлечеш свободата от едно *граматично, гърчещо се, жестикулиращо* (Х. А. Маравал) нещо, което ни въздига и плаши едновременно.

Това ни предстои сега – да се пренесем в света на Ференц Лист. Нарочно не казвам времето... В свят на мечтания, копнежи, страсти, Мефистофелски усмешки, благородство, благоговение... В свят едновременно демоничен и серафически.

Марио Ангелов започва да учи пиано при проф. Люмила Ченкова. Завършва ДМА – София в класовете по пиано на проф. Николай Евров и проф. Мара Петкова.

Концертира като солист, участва в камерни формации, солира на симфонични оркестри. Печели награди в много клавирни конкурси: Сенигалия (Италия, 1984), *Албер Русел* (София, 1991), *Светослав Обретенов* (Провадия, 1994), *Музиката и земята* (София, 1995 и 2002).

Участва в редица международни музикални фестивали, има изяви във Франция, Италия, Япония, Гърция. Осъществява записи за БНР и БНТ.

В момента работи като пианист в Симфоничния оркестър на БНР.

**Програмата подготви
Драгомир Йосифов**

